Tervishoiuküsimused, mis pole Tartus rohkete ülikoolikliinikute olelu tõttu, eriti kliinilise ravi alal, teravad, on oma ulatuselt jäänud endisesse seisukorda, s. t. peatähelepanu on pöördunud preventiivsele tegevusele — nakkus- ja suguhaigustega võitlemisele ning emade ja laste arstlikule nõuandele. Senine naiste naha- ja suguhaiguste haigla Puiestee uul. oli jäänud ammugi kitsaks ja muutunud ajanõudeile vastamatuks. Kui kaitseväeosad andsid linnale tagasi oma käes seisnud kaks linnahoonet Tallinna u., avanes linnal võimalus nende hoonete ümberehitamise teel saada vähemate kuludega enesele uued ja ajakohased naistehaigla-ruumid.

Hoolekandeküsimused on laiaulatuslikud ja on nõudnud rohkeid kulusid. Vastava kava järgi asutatakse Annemõisa suurem osalise tööjõu säilitanud hoolealuste kodu. 1932. a. teostati mõisa peahoone remont, ehitati uus puust elumaja 43 hoolealuse tarvis ja uus saun. Selles vanadekodus on nähtud ette ka ruumid puudustkannatavate tiisikushaigete jaoks. Kodu väljakujunemisel rakendatakse hoolealused nende jõu kohaselt aia- ja põllutöödele.

Karlova mõisas asunud kooliskäivate ja tööd-õppivate lastekodu juurde, mis viidi 1929. a. Kaagveresse, paigutati ka 1932. a. likvideeritud lastekodu „Lastela" kasvandikud. Vabanenud „Lastela" talu müüdi 1932. a., sest linn seda oma tarbeiks ei vajanud, ja saadud summa otsustati kasustada Annemõisa vanadekodu laiendamiseks.

Et eraldada noori tööotsijaid alatiste tööotsijate sageli demoraliseerivast õhkkonnast, loodi tööbörsi juurde 1933. a. eriline noorteosakond.

Linna ettevõtteist on elektrijaama täiendatud aasta-aastalt. Uus katel muretseti jaamale 1930. a., üks bagger-masin ja uus elevaator-press osteti 1931. a. 1933. a. ehitati juurde Ulilasse uusi hooneid ümmarguselt 31.000 krooni väärtuses. Et võimaldada kodanikele voolu tarvitamist majanduslikuks otstarbeks odavama hinnaga, selleks pandi 1933. a. kehtima uued voolumüügitariifid, milles on ette nähtud tavalise, valgustusvooluks vajalise normi ületava voolu müük alandatud hinnaga. Vooluvõrgu ümberkorraldamine ja kohaldamine keerlev-voolule lõppes Tartus 1933. a., milleks ajajooksul tuli ehitada rida transformaator-alajaamu.

1929. a. avatud veevärki on laiendatud iga aasta. Kuna majanduslikult kitsa aja tõttu linnavalitsusel oli raske korraga rahuldada oma krediitidega kõiki vesivarustisevõrguga ühineda soovijaid majaomanikke, siis pikendati veevärgi magistraaltorustikku majaomanikelt laenuks saadud summadega, mis tasutakse veemüügist saadud summadest teatava osa mahaarvamise teel. Veevärk valmis laenude abil, mis tehti pankadest peaasjalikult lühiajaliste vekslikohustuste vastu. Kuna need lühiajalised laenud osutusid liiga koormavaks, siis otsustati need laenud tasuda linnast kaugel asetsevate ja seetõttu vähetulutoovate mõisate ja talude müügist saadud rahaga. Sootaga ja Preedi mõisa ja linna talude müügist saadud summadega kaeti suurem osa veevärgi-laenust.